

STORYTELLING AAN DE ZAAAN: **VERHALEN- VERTELLER (M/V) GEZOCHT!**

**STORYTELLING IS EEN KRACHTIG MIDDEL OM TE DELEN WAT ER
SPEELT IN EEN SAMENLEVING DIE VOLOP IN BEWEGING IS.
OM BETROKKEN ZAANKANTERS IN DE SCHIJNWERPERS TE ZETTEN
EN ANDEREN TE INSPIREREN IS 'Zaanse VERHALEN' IN HET LEVEN
GEROEPEN.**

In augustus 2015 plaatst de gemeente Zaanstad de volgende vacature op haar site:

'De gemeente Zaanstad is op zoek naar een verhalenverteller. Een verhalenverteller is iemand die initiatieven van bewoners en maatschappelijke organisaties in de stad doorvertelt en met elkaar verbindt. Zo helpt de verhalenverteller de gemeente met de ondersteuning van initiatieven in de wijk en inwoners die zelf initiatieven willen nemen.'

Zaanse Verhalen

Het wordt uiteindelijk een duo-functie, ingevuld door Sarah Vermoolen en Mandy Pijl. Zij zijn verantwoordelijk voor de Zaanse Verhalen, een website vol inspirerende initiatieven. 'We geven een plek aan de verhalen van mensen die vrijwillig mooie dingen voor onze stad doen en hun woonomgeving leefbaarder en mooier maken', zegt Pijl in het Zaans Stadsblad. 'Bijvoorbeeld inwoners die actief zijn in hun buurt met een stadstuinbouwproject, of mensen die zich inzetten

Foto: Mandy Pijl (links) en Sarah Vermoolen, de vertellers van Zaanse Verhalen. (foto: Mike Bink)

voor mantelzorgers.' Vermoolen: 'Het is echt opvallend hoeveel inwoners dingen ondernemen, met en voor elkaar.'

Tips van inwoners

De zzp'ers Vermoolen en Pijl, die sinds oktober 2015 als verhalenverteller worden ingehuurd door de gemeente Zaanstad, publiceren wekelijks gemiddeld drie verhalen over maatschappelijk betrokken inwoners, ondernemers en organisaties. Dit zullen ze in elk geval tot eind 2017 blijven doen.

Daarnaast verzorgen ze een column in het Zaans Stadsblad. 'Veel mensen weten ons te vinden. Of we krijgen een tip en gaan er zelf achteraan', aldus Vermoolen. 'Zaanse Verhalen is een project dat kan bestaan mede dankzij de samenwerking met iedereen die van Zaanstad houdt.'

Inspireren

Het doel van de Zaanse Verhalen: het enthousiasmeren en inspireren van mensen die óók iets willen ondernemen. Pijl: 'Als ik

zie, hoor en lees hoe sommige mensen zich belangeloos inzetten, bijvoorbeeld door met elkaar zwerfvuil te rapen of vluchtelingen taalonderwijs te geven, dan inspireert mij dat enorm. Hoe mooi zou het zijn als we die inspiratie kunnen overbrengen, waardoor anderen in hun buurt misschien ook aan de slag gaan? De vonk laten overslaan, dat is wat we willen.'

Het perspectief van de stad

De gemeente Zaanstad heeft gekozen voor verhalenvertellers, mede op basis van gesprekken met inwoners over wat zij prettige communicatie vinden. 'We wilden graag het perspectief van de mensen uit de stad gebruiken', vertelt Alice Hornick, senior communicatieadviseur bij de gemeente Zaanstad. 'Dus niet een krant of nieuwsbrief met gemeente-gestuurde informatie, maar met Zaanstad zelf als nadrukkelijke

afzender.' Naast het onlineplatform heeft Zaanse Verhalen ook een column in het Zaanse Stadsblad. Hornick: 'Zo bereiken de verhalenvertellers ook inwoners die minder digitaal zijn.'

Voorbeeldverhaal: Buurman Bob integreert met hangjeugd

Toen de ergernis vanwege overlast door jongeren in Zaanstad-Zuid het kookpunt leek te bereiken, nam buurman Bob Farafonow een besluit. Hij integreert in de groep van wel twintig jongeren en trekt er maanden voor uit om een vertrouwensband op te bouwen. Met succes. 'Als ze er een zootje van maken, zeg ik: 'En nu opruimen.' En dan geef ik ze een knijper. Op een dag ging ik bij ze zitten. Ze zaten te eten en te drinken en ik zei: 'Joh, geef me ook wat snoep.' Dat accepteerden ze en beetje bij beetje breidde ik het contact uit. Gaandeweg

Vlnr: Janee, Jennifer Hunsel (sociaal wijkteam), Bob Farafonow, Michael, Wolter Fischer (sociaal wijkteam) en wijkagent Michiel van Kessel.

'JOH, JE STAAT NAAST DE PRULLENBAK. JE KUNT DAT MAKKELIJK ZELF OPRUIMEN'

kwamen ze af en toe bij me langs voor een praatje als ik aan het sleutelen was en boden uit zichzelf snoep aan.'

Als ze afval op de grond lieten vallen, raapte hij het op en deed het na om ze een spiegel voor te houden. 'Dan zei ik: 'Joh, waar ben je mee bezig? Je staat naast de prullenbak, dat kun je makkelijk opruimen.' Het scheelt dat ik de taal van de straat spreek.' Meer

dan driekwart jaar was Bob bezig, zocht ze op, sprak ze aan. 'Ik stak er vele uren in om te krijgen wat ik wilde bereiken: minder overlast voor de buurt.' Bob heeft zijn doel bereikt: met de jongeren heeft hij afgesproken dat ze buiten alleen nog maar samenkomen op het parkeerterrein aan het einde van Lijnbaanstraat, uit het zicht van de buurt. Elke woensdagavond zijn ze welkom in het buurtcentrum.